

Do vấn đề Triều Tiên đang phớt lờ các báo xuất bản ngoài châu Á, những diễn biến quan trọng liên quan đến tình hình Biển Đông - nguyên nhân chính gây căng thẳng ở khu vực này là Dàn Song-Thái Bình Dương trước khi Triều Tiên bắt đầu thử tên lửa tầm xa và vũ khí hạt nhân - đã không được chú ý một cách đầy đủ.

Mới đây, Trung Quốc đã lập đất các tên lửa chống tên lửa và tên lửa phòng không trên các đảo nhân tạo mà họ xây dựng ở Biển Đông. Trung Quốc đã xây những đảo này từ chỗ hầu như không có gì, sử dụng một số công nghệ tiên tiến nhất trên thế giới. Trung Quốc đang hành động nhanh chóng để thống trị vùng biển quan trọng này và làm điều mà không quốc gia nào làm khi thuyên bố xuất hiện: tuyên bố vùng biển là lãnh thổ.

Chỉ nhìn lướt qua bản đồ châu Á nào cũng sẽ nhanh chóng nhận ra rằng bất kỳ ai đứng trên Biển Đông sẽ đứng trên cửa ngõ Nam Á và hầu như phần lớn vai trò của Washington trong khu vực. Các nước như Việt Nam, Nhật Bản, và cả vùng lãnh thổ Đài Loan cùng các quốc gia khác phụ thuộc vào các tuyến đường biển quan trọng của Biển Đông - chiếm khoảng 1/3 khối lượng hàng hóa vận tải biển của thế giới - để phát triển kinh tế và là nguồn cung cấp quan trọng các mặt hàng hải sản và dầu mỏ cho người dân các nước này. Ngoài ra, vùng biển này còn có trữ lượng dầu khí và khoáng sản trị giá hàng nghìn tỷ USD, nhưng kho báu bị chôn vùi đang được trông đợi sẽ được khai thác.

Tất cả điều này gợi ý thích nghi lập trường của Trung Quốc - đưa các yêu sách về mặt vùng lãnh thổ vào bản đồ và hệ chiếu, tiến hành tập trận, hệ thống các đài tàu đánh cá lớn và lực lượng ngư dân hùng mạnh trên biển - để thách thức Biển Đông, nơi được coi là trái tim của châu Á.

Trên thực tế, các đảo nhỏ của Bắc Kinh và hoạt động quân sự hóa của họ là nằm trong chiến lược khôn khéo hàng hải trong vùng biển gần Trung Quốc và tất cả các vùng nước xung quanh Trung Quốc - biển chúng thành cái mà nhiều người gọi là "vùng đất không có người ở" để vận chuyển các tàu và máy bay của hải quân M.

Với chiến lược chững chạc và chiến lược thâm nhập (A2/AD), theo cách gọi của các nhà phân tích phương Tây, Bắc Kinh đã tận dụng sức mạnh kết hợp của các tàu ngầm siêu thanh của họ, với hơn 80.000 quân thủy lôi (số lượng được đánh giá là lớn nhất thế giới), các bộ phóng phòng không, hệ thống theo dõi đối tượng biển và tên lửa hành trình. Trung Quốc đang gọi tên M và các quốc gia khác đi qua Biển Đông một thông điệp rõ ràng: nếu đến quá gần bờ biển Trung Quốc, lãnh thổ mà Trung Quốc tuyên bố chủ quyền, hay thậm chí cả Đài Loan, và mang theo các thiết bị quân sự, bạn có thể phải trả giá đắt.

Và đó chỉ là bước đầu trong kế hoạch của Trung Quốc. Trên thực tế, Bắc Kinh đã mua lại các trang thiết bị quân sự tân tiến hơn mà nếu được triển khai ở Biển Đông thì sẽ rất khó để người dân mặt nước xung đất trong khu vực, trừ khi M và các đồng minh sẵn sàng trả giá đắt. Ông đầu trong số những khí tài tân tiến này là tên lửa đạn đạo chống hạm có biệt danh "sát thủ của tàu sân bay", tên DF-21D, dòng tên lửa di động khi các nhà hoạch định hải quân M khiếp sợ. Khi được phóng đi, tên lửa này được dẫn đường bằng radar tân tiến, các vệ tinh và thậm chí có thể có máy bay không người lái.

Nhiều báo cáo khác nhau cho thấy tên lửa này có một đầu đạn có khả năng đánh bại các hệ thống phòng thủ tên lửa. Tên lửa này tấn công mục tiêu của nó với tốc độ gấp 10 lần tốc độ âm thanh hoặc nhanh hơn. Thậm chí không khí áp suất cao, tên lửa này có thể tấn công các tàu hải quân cách đó 900 dặm, đảm bảo cho Trung Quốc có thể phát động một cuộc tấn công vào một hàng không mẫu hạm của Mỹ rất lâu trước khi máy bay chiến đấu tiêm kích tàng hình này có thể phản công.

Ngoài ra, Trung Quốc còn sở hữu hệ thống tên lửa phòng không S-400 mới được mua lại và máy bay chiến đấu tiêm kích Su-35 - cả hai vừa được mua từ Nga. Lặp đi lại chúng ta thấy rằng sự cho phép Trung Quốc tuần tra và báo về các khu vực rộng lớn trên một phần của vùng biển này, tạo cho Bắc Kinh một lợi thế sân nhà khá lớn, khó có thể vượt qua.

Trong khi hiện nay Trung Quốc chỉ hiện chỉ sở hữu vũ khí tên lửa mua của Nga, song họ vẫn có thành tích vượt trội trong quá khứ là "sao chép" và cải tiến hệ thống từ các công nghệ mà họ mua của Moscow. Do đó, chỉ là vấn đề thời gian trước khi những loại vũ khí này được chế tạo để lắp đặt ở toàn bộ Biển Đông và biển của Trung Quốc.

Cho đến nay, ngoài những tuyên bố đầy hứa hẹn và kế hoạch chính sách về đổi mới có thể khó triển khai, chiến lược của chính quyền Trump về đổi mới thách thức của Biển Đông dường như gần giống với chính quyền Obama. Chính sách này bao gồm việc đưa các tàu hải quân Mỹ đến gần các đảo mà Trung Quốc đã xây dựng, trong một nỗ lực nhằm chứng tỏ rằng "chúng tôi không nhận thấy bất kỳ yêu sách lãnh thổ nào của họ (Trung Quốc)". Đây dường như là một động thái "tự do hàng hải" (của Mỹ) của Biển Đông.

Không may cho Washington, trong khi những hành động như vậy thực hiện một số phần đúng, họ không làm gì để làm chậm lại nỗ lực của Trung Quốc nhằm thay đổi hiện trạng. Khi các tàu chiến Mỹ chỉ "dạo" quanh Biển Đông, Bắc Kinh tiếp tục tăng cường lắp đặt thêm các vũ khí quân sự hàng loạt. Các đảo và các trang thiết bị của Trung Quốc là lâu dài, trong khi các hoạt động triển khai hải quân của Mỹ chỉ là tạm thời và chóng vánh. Giờ là lúc chính quyền Trump bắt tay xây dựng một chiến lược toàn diện để đẩy lùi các yêu sách của Trung Quốc. Washington nên hợp tác với các quốc gia của Biển Đông để đưa ra một sách lược đổi mới về Trung Quốc mà

không tiến tới xung đột quân sự.

Trở lại thời điểm năm 2016, tác giả bài viết đã đưa ra một chiến lược gồm nhiều phần mà Washington có thể sử dụng để làm chùn hoặc thậm chí ngừng chùn các hành động của Bắc Kinh. Một phần của chiến lược đó là điếu mà tác giả đã đặt tên là "sử dụng thềm". Mỹ và các quốc gia khác có thể sử dụng điếu này để vạch trần toàn bộ các biện pháp của Trung Quốc. Mục tiêu của một phần chiến lược này rất đơn giản: đẩy Trung Quốc vào thế phòng thủ và làm cho họ phải xử lý trên các phương tiện truyền thông bằng cách sử dụng các tài liệu vạch trần cách thức Trung Quốc đang chiếm Biển Đông.

Mỹ và các quốc gia khác có thể sử dụng mạng xã hội và phương tiện báo chí truyền thông để đăng tải các video và hình ảnh về những khu vực mà Trung Quốc đang dần chiếm. Đây là một công việc, khi kết hợp với các phương pháp khác để khiến Bắc Kinh phải trả giá đắt và lâu dài. Xét về chính quyền Trump hiện nay rõ ràng tập trung vào mối vấn đề của châu Á - thềm, Triều Tiên và thậm chí cả lợi ích của Đài Loan - Washington không thể cho phép Trung Quốc dãn dần thế giới và biển Biển Đông thế thành "ao nhà của Trung Quốc" để mở rộng lãnh thổ của họ.

Nếu điếu đó xảy ra, niềm tin vào Washington trên toàn châu Á sẽ bị hủy hoại đáng kể, dồn mặc đẩy các quốc gia quanh khu vực tìm kiếm thỏa hiệp với Trung Quốc, và điếu đó cho phép Bắc Kinh thế giới và chịch của châu Á - và Mỹ bị gột ra ngoài. Mỹ dồn giục không thể cho phép điếu đó xảy ra.

Theo “ [Foxnews](#) ”

Mỹ Anh (gt)